

даде мѣ Обѣщаніа, зацо ще да мѣ бѣде вѣрн
 докле се взрне. И така ѿ двамъ та дадохъ Обѣщаніа
 ѣдинъ другомѣ, да оупазатъ дѣвство то си нескверн
 докле да се взрне назадъ мзжь. И отиде въ свой пѣт
 Дойдевшѣ же оуреченномѣ времени, за да се взрне ѡ
 странствованіе то си, жена та ѿлезла на пѣтъ а,
 да види, да ли си ѿде мзжь ѿ. Видевши же а ѣдинъ
 младъ, возлюби а, ѿ оуазвесе на сзрдце то за н
 толко, шото начна, да ѿ дѣма дѣмы неподобны. ѡ
 Обаче отнюдъ не пріемаше дѣмы те мѣ, пазаци Об
 щаніа та, шото даде мѣжѣ своемѣ. Младый же мно
 раченіе ѿмаючи на неа, отиде при ѣдна баба ѿ рече
 Бидохъ ѣдна жена (каза ѿ мѣсто то, гдѣ то а видела
 ѿ много се оуазвиохъ на неа, но она отнюдъ не ѿ
 нити да ме че. Прочее, ѡ майко, ако а оубѣдишь т
 на това, що ѿ да ми пойскашь, ще ти дамъ. Лѣка
 то же снова бабище обѣщасе, да ѿзврши това безз
 конно дѣло. И що направѣва; ѿвѣе отсѣа малкъ бр
 шно, ѿ замеси тесто, смѣсивши вътре много пипер
 ѿ спече го, послѣ земавши ѣдна кѣчка, ком то ѿма
 въ кѣща та си, отиде при онаа жена: предъ да влез
 Обаче при неа, отломи отъ оный хлѣвъ доволно, ѿ
 де на кѣчка та си, да го ѿведе, ѿ ѿведе го. И распа
 а пиперъ о толкъ, шото наполнихасе очи те ѿ со с
 зы, ѿ капѣха на земля та, като дождь. Жена та п
 даючи а да плаче, рече на баба та: За ком причи
 плаче кѣчка та; Баба та же ѿвѣе фати да плаче, ѿ
 че ѿ: Таа кѣчка, що то глѣдашь, сладкоочноповапленоѣст
 дщѣро, оувы! оувы сынко моа, не ме пытай, дѣ
 ми ѣ. Но слѣхисе возлюби а ѣдинъ младъ: а она го п
 зре шото онъ, отъ много то любовь за неа, прокла
 отъ много болѣзнь сердечна, ѿ ѿвѣе ѿзмѣнисѣ, ѿ въ